

EKO EMDIA d.o.o. u stečaju
Vrhovčev vijenac 44 Zagreb
OIB:54040058240
Zagreb, 06.11.2020.

Za skupštinu vjerovnika koja je zakazana rješenjem Trgovačkog suda Zagreb Stalne službe u Karlovcu broj St-868/2019. od 14.10.2020.godine, za dan 17.11.2020.godine, ovim stečajni upravitelj dostavlja stečajnim vjerovnicima i sudu analizu predmeta spora koji se vode između tužitelja EKO MEDIA d.o.o. i tuženika INA d.d. radi utvrđenja, radi nalaganje činidbe i naknade štete VPS : 106.073.887,88 kuna, a sve u smislu donošenja odluke o predujmu predvidivih troškova stečajnog postupka i parničnih troškova od strane stečajnih vjerovnika kako bi se taj postupak mogao nastaviti članak 165 SZ-a, a sve u svezi s člankom 230 SZ-a, o namjeri izdavanja punomoći odvjetniku za zastupanje radi preuzimanja parnice znatne vrijednosti predmeta spora, radi davanja suglasnosti.

ANALIZA PREDMETA

broj P-1100/2020 (ranije P-215/2019) spora koji se vodi između tužitelja EKO MEDIA d.o.o. Zagreb i tuženika INA d.d. Zagreb radi utvrđenja, radi nalaganje činidbe i naknade štete VPS : 106.073.887,88 kuna – kronologija događaja.

Dana, 19.12.2014.godine tužitelj **EKO MEDIA d.o.o. Zagreb**, Kneza Borne 3, OIB 54040058240, pokrenula je tužbu protiv tuženika **INA – INDUSTRIJA NAFTE d.d. Zagreb**, Avenija V. Holjevca 10, OIB 27759560625 koji se vodi kod Trgovačkog suda u Zagrebu, pod **poslovnim brojem P.3135/2014**, radi utvrđenja, radi nalaganja činidbe i naknade štete.

Vrijednost predmeta spora 106.073.887,88 kuna.

Tužba je podnijeta nakon jednostranog raskida Ugovora o poslovnoj suradnji broj UG-50000230-291/12 i Aneksa broj 1. Ugovora o poslovnoj suradnji broj UG-50000230-291/12 zaključenih dana 20.09.2012. godine između tužitelja i tuženika na razdoblje od 10 godina, a koji Ugovor tuženik jednostrano raskida izjavom od 17.03.2014. godine.

Upisnik je najprije bio pod brojem P.3135/2014, te je kasnije promijenjen u P.215/2019, a sada se vodi pod brojem P.1100/2020.

1. Postupak je započet **tužbom** koja je podnijeta dana **19.12.2014. godine** od strane tužitelja kojom isti postavlja tužbeni zahtjev radi:
  - I. utvrđenja da postoji pravni odnos između tužitelja i tuženika temeljem Ugovora o poslovnoj suradnji broj UG-50000230-291/12 i Aneksa broj 1. Ugovora o poslovnoj suradnji broj UG-50000230-291/12 zaključenih dana 20.09.2012. godine između tužitelja i tuženika;
  - II. povlačenja s naplate zadužnica izdanih od strane tužitelja dana 01.10.2012. godine i ovjerenih od strane javnog bilježnika Zinka Batušić-Šlogar iz Sesveta pod brojem OV-4952/12, OV-4953/12, OV-4954/12, OV-4955/12, OV-4956/12, OV-4957/12, OV-4958/12, OV-4959/12, OV-4960/12;
  - III. povrata stečenog bez osnove, iznosa od **35.358,58 kuna** sa zateznom kamatom od 2014. godine;
  - IV. plaćanja na ime naknade štete iznosa od **10.540.921,00 kuna** sa zateznom kamatom tekućom na pojedine iznose od 2012., 2013., 2014. i 2015. godine (a odnosi se na naknadu izmakle dobiti zbog nedostavljanja dokumentacije od strane tuženika potrebne za legalnu izgradnju oglasnih površina i s time u vezi nemogućnosti korištenja minimalno 1000 oglasnih površina u periodu od 20.09.2013. godine do 01.01.2015. godine u iznosu od 9.025.868,20 kuna kao i na naknadu izmakle dobiti zbog neosvjetljavanja samostojećih svjetlećih vitrina u iznosu od 1.404.877,80 kuna);
  - V. naknade parničnog troška.

2. Tužitelj postavlja i eventualno kumulirani tužbeni zahtjev kojim traži:

- I. plaćanje na ime naknade štete iznosa od **95.607.783,30 kuna** sa zateznom kamatom tekućom od dana donošenja presude pa do isplate (a odnosi se na naknadu izmakle dobiti zbog raskida ugovora u iznosu od 95.497.608,30 kuna te stvarnu nastalu štetu u iznosu od 110.175,00 kuna).
  - II. povlačenje s naplate zadužnica izdanih od strane tužitelja dana 01.10.2012. godine i ovjerenih od strane javnog bilježnika Zinka Batušić-Šlogar iz Sesveta pod brojem OV-4952/12, OV-4953/12, OV-4954/12, OV-4955/12, OV-4956/12, OV-4957/12, OV-4958/12, OV-4959/12, OV-4960/12;
  - III. povrat stečenog bez osnove, iznosa od **35.358,58 kuna** sa zateznom kamatom od 2014. godine;
  - IV. naknadu parničnog troška.
3. Tužitelj tvrdi da je on sve svoje obveze preuzete Ugovorom i Aneksom ispunio (čije je ispunjenje bilo objektivno moguće ispuniti) dok nije bio u mogućnosti ispuniti one obveze čija je mogućnost ispunjenja ovisila o postupanju tuženika odnosno o urednom ispunjenju obveza iz Ugovora preuzetih od strane tuženika. Tužitelj smatra da tuženik namjerno nije ispunjavao svoje obveze iz ugovora kako bi tužitelja onemogućio u ispunjenju njegovih obveza iz Ugovora koji je na kraju i raskinuo.
4. Tužitelj tvrdi da tuženik nije dostavio dokumentaciju potrebnu za legalizaciju postojećih 374 oglasnih površina kao ni za dobivanje odobrenja od strane nadležnih tijela za postavljanje novih oglasnih površina (minimalno 626).
- 5. Za dostavu dokumentacije tuženik je imao rok od 7 dana od dana poziva tužitelja, a koji poziv mu je tužitelj uputio 30.10.2012. godine, kao i kasnije tijekom 2013. godine.**
6. Nadalje tužitelj tvrdi da je tuženik onemogućio osvjetljavanje više od polovice samostojećih «svjetlećih vitrina» odnosno na dan 31.03.2013. godine neosvijetljeno je 116 samostojećih vitrina, a tuženik je tužitelju ispostavio račune za korištenje i takovih neosvijetljenih vitrina.
7. Prema tužitelju, tuženik je ispostavio račune na iznos od 495.951,39 kuna, a imao je pravo naplatiti 300.000,00 kuna, dok je namireno 409.514,06 kuna pa je od tog iznosa preplaćeno 109.514,06 kuna. Kasnije je ispostavljen još račun za listopad, studeni i prosinac 2013. godine u iznosu od 74.155,48 kuna, a kako je 109.514,06 kuna bilo preplaćeno, to ostaje preplata u iznosu od 35.358,58 kuna.
8. Dana 20.02.2015. godine tuženik je podnio **odgovor na tužbu** kojim predlaže da sud odbaci tužbu (u odgovoru se navodi «tužbeni zahtjev») zbog nedostatka pravnog interesa u odnosu na zadužnice koje nisu podnijete na naplatu, kao i na one koje su podnijete na naplatu budući da se u konkretnom primjenjuje Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima koji predviđa posebnu pravnu zaštitu ovršenika (ovdje tužitelja) prema odredbama Ovršnog zakona, a koja pravna sredstva ovršenik nije koristio te sada isto pokušava zaobići isticanjem tog zahtjeva u parničnom postupku.
9. Tuženik tvrdi da je tužitelj sam dostavljao podatke za ispostavljanje računa te nema osnovu da ih naknadno ospori, te da nije imao prigovore na ispostavljene račune do siječnja 2014. godine. Ujedno je tužitelj dopisom od 29.01.2014. godine naveo da je podmirio 80% duga po izdanim fakturama, da može pristati i da se plati cjelokupni preostali fakturirani iznos te je uputio tuženika da isti iznos naplati putem zadužnica.
10. Tuženik tvrdi da osim nepodmirenih računa, tužitelj nije podmirio režijske troškove te ugovoreni depozit.
11. Tuženik traži da se od Porezne uprave zatraži podatak da li je tužitelj koristio pravo odbijanja pretporeza po izdanim računima tuženika.
12. Tuženik smatra da je preduvjet dostave dokumentacije s njegove strane bila dostava idejnog projekta sa ucrtanim lokacijama oglasnih površina, a s kojom je obvezom tužitelj otezao (ali pritom se ne poziva na određeni članak ugovora).

13. Tuženik tvrdi da je tužitelj neometano i jednako koristio oglasne površine bile one legalizirane ili ne, a zbog čega se je tuženik izlagao prekršajnoj i potencijalno drugoj odgovornosti, te je upravo tuženiku bilo u interesu izvršiti legalizaciju. Smatra da je i sam tužitelj mogao pribaviti spornu dokumentaciju.
14. Tuženik tvrdi da je Ugovorom određen maksimalan iznos moguće naknade štete zbog povrede ugovora budući da je člankom 21. stavak 5. Ugovora ugovoreno da iznos od 40% od ukupnog iznosa godišnje naknade za korištenje oglasnih površina predstavlja maksimalan iznos štete koji može biti naplaćen po tome Ugovoru pri čemu isti obuhvaća naknadu štete i izmaklu dobit. S obzirom na obračunatu naknadu za korištenje oglasnih površina tuženik smatra da je riječ o iznosu od **34.824,00 Eura**.
15. Tuženik smatra da izmakla dobit iskazana od strane tužitelja u tužbi nije iznos koji je bilo moguće očekivati prema redovnom tijeku stvari, jer u trenutku sklapanja ugovora (od kojeg trenutka se potražuje izmakla dobit) postoje 374 oglasne površine, a po redovnom tijeku stvari ne može postojati 1000 oglasnih površina. Tvrdi da je izmakla dobit po oglasnoj površini bila upola manja, te da je tužitelj u 2011. i 2012. godine poslovao s gubitkom, a u 2013. godine s dobiti od 6.700,00 kuna, iz čega tuženik smatra da tužitelj nije mogao imati gubitak od 10.000.000,00 kuna.
16. Tuženik je tužitelju izjavio jednostrani raskid Ugovora o poslovnoj suradnji broj UG-50000230-291/12 temeljem Obavijesti o raskidu Ugovora 50000232/12-03-14/531 od 17.03.2014. godine, zbog nepodmirenja dospelog dugovanja u iznosu od 114.836,00 kuna (glavnice plus kamate), a nakon što mu je prethodno uputio Upozorenje temeljem dopisa 50000232/14-01-14/86 od 14.01.2014. godine kao prethodnu obavijest o propustu koja se dostavlja drugoj ugovornoj strani sukladno članku 21.1. i 2. te članku 19. Ugovora o poslovnoj suradnji.
17. Prije podnošenja tužbe, dana 19.05.2014. godine, tužitelj je zatražio osiguranje privremenom mjerom njegove nenovčane tražbine da održava i koristi oglasne površine na vanjskim površinama benzinskih postaja tuženika do pravomoćnog okončanja parničnog postupka na način da se zabranjuje protivniku osiguranja (tuženiku) da poduzima radnje koje bi mogle nanijeti štetu protivniku osiguranja (*vjerojatno se misli predlagatelju osiguranja*) te se zabranjuje protivniku osiguranja da provede promjene na stvarima na koje je upravljena tražbina, odnosno zabranjuje se protivniku osiguranja da ukloni oglasne površine navedene u točki 1. predloženog rješenja.

Postupak je vođen kod Trgovačkog suda u Zagrebu pod poslovnim brojem R1-364/2014.

Trgovački sud u Zagrebu, rješenjem R1-364/2014 od 13.07.2015. godine odbacio je prijedlog tužitelja kao nedopušten.

Rješenjem Visokog trgovačkog suda u Zagrebu Pž.6623/15 od 28.09.2015. godine **odbijena je žalba predlagatelja osiguranja kao neosnovana i potvrđeno je rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj R1-364/14 od 13.07.2015. godine.**

18. Dana 13.03.2015. godine tuženik je podnio prigovor prijeboja i protutužbeni zahtjev iz razloga jer tužitelj nakon jednostranog raskida ugovora od strane tuženika u roku od 90 dana nije uklonio oglasne površine te iste i nadalje koristi bez plaćanja ikakove naknade tuženiku koja prosječno iznosi **38.000,00 kuna mjesečno**.

Stoga tuženik postavlja prigovor prijeboja radi povrata stečenog bez osnove u iznosu od 380.000,00 kuna (uvećeno za zakonske zatezne kamate koje teku od 24.03.2015. godine). Protutužbenim zahtjevom tuženik traži da se tužitelju naloži da isti demontira i ukloni oglasne površine koje su individualno specificirane u protutužbenom zahtjevu, te da zemljišta na kojima su postavljene predmetne oglasne površine isprazni i preda u posjed slobodne od osoba i stvari tuženiku. Predmetna protutužba izdvojena je radi posebnoj raspravljanja u predmet P.1163/15.

19. Tužitelj je podneskom od 01.09.2015. godine obavijestio sud da je nad njim otvoren postupak predstečajne nagodbe pa je predložio da se postupak prekine.
20. Rješenjem od 17.09.2015. godine sud je prekinuo postupak po prijedlogu tužitelja.
21. Podneskom od 26.10.2015. godine tužitelj je predložio nastavak prekinutog postupka, te je naveo da je zabunom poslao podnesak za prekid i u predmetni postupak budući da nisu postojali uvjeti za prekid postupka s obzirom na odredbe članka 70. stavak 1. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi. Navedeni uvjeti postojali su u predmetu P.1163/15. Stoga je sud rješenjem od 19.11.2015. godine donio rješenje o nastavku postupka.
22. Podneskom od 17.02.2016. godine tužitelj predlaže personalne i druge dokaze, te naglašava da ostaje kod prijedloga iz tužbe da se provede knjigovodstveno-financijsko vještačenje.
23. Podneskom od 12.08.2016. godine tužitelj dodatno obrazlaže postavljene zahtjev i način obračuna izmakle dobiti.
24. Podneskom od 16.08.2016. godine podnijetim od strane tuženika tuženik tvrdi da je njegovo potraživanje prema tužitelju koje je bilo uzrok raskida Ugovora o poslovnoj suradnji priznato u postupku predstečajne nagodbe nad tužiteljem (Stpn-244/2015 TS Zagreb) te je **time tužitelj priznao da postoji dugovanje prema tuženiku, a koje je bilo razlog raskida ugovora**. Protivi se saslušanju svjedoka koje je predložio tužitelj (smatra da je s većinom tužitelj komunicirao za vrijeme važenja ranijeg Ugovora o poslovnoj suradnji, sklopljenog 2002. godine).
25. Pripremna ročišta provedena su dana **17.02.2016. godine i 13.09.2016. godine**.
26. Ročište za glavnu raspravu provedeno je **26.01.2017. godine** (kada je saslušan svjedok Davor Peruško te zakonski zastupnik tužitelja Damir Petrušić).

U svom iskazu svjedok Davor Peruško navodi da je isti sklopio Ugovor sa tužiteljem, da je u vrijeme sklapanja Ugovora tužitelj koristio 374 oglasne površine. Navodi da su neke situacije iz ugovora bile nemoguće za ostvariti. Sjeća se sastanka od 06.05.2013. godine nakon kojeg je tužitelju dostavljena dokumentacija za sve postojeće oglasne površine. Ujedno navodi da se usluga korištenja ne fakturira iako je tužitelj i dalje koristi.

U svom iskazu zakonski zastupnik tužitelja Damir Petrušić detaljno opisuje tijek poslovnog odnosa sa tuženikom kako po Ugovoru iz 2002. godine tako i po Ugovoru iz 2012. godine. Tvrdi da je tužitelj već 2003. godine podnio zahtjeve za sve željene pozicije u obimu od 1880 oglasnih površina. Tvrdi da je tuženik netočno vršio obračune po fakturama sve do rujna 2013. godine od kada vrši ispravan obračun odnosno od kada mu tužitelj dostavlja podatke za obračun. Ugovor je potpisao iako su u njemu bile kontradiktornosti jer je štitio već uloženo u taj posao po ranijem ugovoru. Smatra da je tužitelj preplatio tuženika, a navedeno je tužitelj iznosio u dopisima dostavljenim tuženiku. Od svih benzinskih postaja tuženik mu je dostavio kompletnu dokumentaciju samo za tri benzinske postaje, koje nisu bile komercijalno zanimljive.

27. Dana 17.02.2017. godine određeno je provođenje financijsko-knjigovodstvenog vještačenja po vještaku Brestovec Zdravku iz Zagreba **na okolnost radi utvrđenja da li su dan 17.03.2014. godine postojali uvjeti za raskid Ugovora o poslovnoj suradnji** od 20.09.2017. godine broj UG-50000230-291/12 i njegovog Aneksa broj 1 s time da je potrebno utvrditi:
  - koliko su iznosile dospjele, a neplaćene obveze tužitelja prema tuženiku;
  - da li su i koliko iznosile neplaćene obveze tuženika prema tužitelju;
  - da li je tužitelj platio ugovorene depozite prema članku 3. Aneksa broj 1 Ugovora o poslovnoj suradnji;
  - koliko i u kojem iznosu su od strane tužitelja izdane zadužnice te koliko ih je i kada tuženik naplatio.

Predugjam za vještačenje određen je i plaćen od strane Eko medie d.o.o. u iznosu od 7.000,00 kuna.

28. Prema **nalazu i mišljenju vještaka Brestovec Zdravka od 13.06.2017. godine** vještak iznosi svoje mišljenje prema kojem:
- Na dan 17.03.2014. godine visina nenaplaćenog potraživanja tuženika prema tužitelju iznosi 160.592,81 kuna (fakturirano je 570.106,87 kuna, a naplaćeno 409.514,06 kuna).
  - Nakon toga datuma tuženik je izvršio dodatne naplate, ali nije naplatio ukupno potraživanje, odnosno ostao je nenaplaćen iznos od 141.443,55 kuna.
29. Tužitelj je prigovorio nalazu i mišljenju vještaka svojim podneskom od 25.09.2017. godine smatrajući da vještak nije uzeo u obzir da je tužitelj prigovorio računima tuženika svojim prigovorom od 17.07.2013. godine budući da je tuženik u periodu od listopada 2012. godine do rujna 2013. godine zaračunao tužitelju naknadu i za sve samostojeće neosvijetljene vitrine, a ne samo za svijetleće vitrine.
- Ujedno tužitelj ističe kako je iz iskaza svjedoka Davora Peruška vidljivo da je tuženik dostavio tužitelju tek manji dio dokumentacije koju se je tuženik obvezao dostaviti (po zahtjevu) tužitelju tek nakon gotovo 10 mjeseci od zaključenja Ugovora. Predmetna dokumentacija bila je potpuna tek u odnosu na 3 benzinske postaje.
30. Na ročištu za **glavnu raspravu održanom dana 14.02.2018. godine** tužitelj ostaje kod očitovanja na nalaz i mišljenje vještaka ali ne predlaže dodatno saslušanje vještaka. Predlaže saslušanje svjedoka iz podneska predanog na ročištu dana 13.09.2016. godine.
- Tuženik nema prigovora na nalaz i mišljenje vještaka.
31. Na ročištu za **glavnu raspravu održanom dana 19.03.2018. godine** sud je izvršio dokaz saslušanjem svjedoka Zrinke Putrić (koja ima saznanja da je bilo prigovora na izdane račune, da je dokumentacija tužitelju dostavljena nakon što je ista prikupljena i da je nakon 8. mjeseca 2013. godine tuženik ispravio propust da ispostavlja faktura i za neosvijetljene vitrine), Gordana Stipić (koja navodi da je većina dokumentacije sakupljena tijekom 2013. godine i da tuženik nikog nije slao da sakupi svu dokumentaciju po benzinskim pumpama, zna da dokumentacija nije bila potpuna, međutim smatra da je ishođeno ono što je bilo moguće ishoditi).
32. Na ročištu za **glavnu raspravu održanom dana 19.12.2018. godine** zbog promjene raspravnog suca, glavna rasprava počinje iznova, uz suglasnost stranaka čita se cjelokupni spis.
- Saslušana je svjedokinja Ilijana Palčec (koja ima saznanja da je tužitelj koristio Inine oglasne površine na benzinskim postajama i da je dolaskom nove uprave u INA-u taj ugovor preispitan kako bi se postigli bolji uvjeti za INA-u).
33. Na ročištu za **glavnu raspravu održanom dana 21.12.2018. godine** određeno je provođenje dokaza financijskim vještačenjem na okolnosti precizirane podneskom tužitelja od 12.08.2016. godine *„kao i po cijenama za oglašavanje koje su u relevantnom razdoblju ostvarene na tržištu kod usporedivih pravnih osoba kao i da se troškovi tužitelja uzmu u obzir u stvarnom iznosu koji bi se ostvario prema redovnom tijeku stvari uz podmirenje svih troškova poslovanja“*. Vještačenje je povjereno vještaku financijske struke iz tvrtke Omazić d.o.o. Zagreb.
34. Rješenjem suda od 24.12.2018. godine određeno je provođenje financijskog vještačenja na okolnost izmakle dobiti radi povredbe čl. 4.1. Ugovora na način da vještak izračuna:
- broj oglasnih površina koje je tužitelj stvarno koristio u razdoblju od 20.09.2013. godine do 01.01.2015. godine (raspoložive oglasne površine);
  - prosječnu (tržišnu, ostvarenu) cijenu pojedine raspoložive oglasne površine temeljem **prihoda tužitelja kroz razdoblje od 2003. do 2013. godine** (prilog 18 podneska tužitelja od 17.02.2016. godine);
  - ostvarenu dobit tužitelja iz raspoloživih oglasnih površina u razdoblju od 20.09.2013. godine do 01.01.2015. godine po mjesecima i ukupno, posebno uzevši u obzir činjenicu da sukladno
  -

- Ugovoru tužitelj komercijalno raspolaže isključivo sa 75% raspoloživih oglasnih površina (sukladno Ugovoru sa 25% raspoloživih oglasnih površina raspolaže tuženik);
- broj ugovorenih oglasnih površina (broj planiranih oglasnih površina) u razdoblju od 20.09.2013. godine do 01.01.2015. godine po mjesecima, prema podacima iz Tabele 1 priložene kao prilog 15 podneska tužitelja od 17.02.2016. godine;
- **iznos komercijalne cijene pojedine oglasne površine (po pojedinoj kategoriji) temeljem podataka sadržanih u Dopuni dokazne dokumentacije priložene ovom podnesku (toč.3);**
- iznos očekivanog prihoda tužitelja od planiranih oglasnih površina u razdoblju od 20.09.2013. godine do 01.01.2015. godine po mjesecima i ukupno, posebno uzevši u obzir činjenicu da sukladno Ugovoru tužitelj komercijalno raspolaže isključivo sa 75% raspoloživih oglasnih površina (sukladno Ugovoru sa 25% raspoloživih oglasnih površina raspolaže tuženik);
- iznos očekivane dobiti tužitelja od planiranih oglasnih površina u razdoblju od 20.09.2013. godine do 01.01.2015. godine po mjesecima i ukupno, uzevši u obzir operativne troškove, varijabilne troškove i naknade koje je tužitelj temeljem Ugovora dužan platiti tuženiku;
- iznos štete – Izmaklu dobit radi povrede čl. 4.1. Ugovora – razlika između iznosa očekivane dobiti tužitelja od planiranih oglasnih površina od 20.09.2013. godine do 01.01.2015. godine i iznosa ostvarene dobiti tužitelja iz raspoloživih oglasnih površina u razdoblju od 20.09.2013. godine do 01.01.2015. godine, ukupno i po mjesecima.

U odnosu izmakle dobiti neosvijetljene vitrine izračuna:

- broj postavljenih oglasnih površina prema Ugovoru u periodu od listopada 2012. godine do rujna 2013. godine;
- broj oglasnih površina koje su bile u funkciji u periodu od listopada 2012. godine do rujna 2013. godine (prilog 16. podneska tužitelja od 17.2.2016. godine) po pojedinim mjesecima;
- iznos komercijalne cijene pojedine oglasne površine (po pojedinoj kategoriji) temeljem podataka sadržanih u Dopuni dokazne dokumentacije priloženoj ovom podnesku (točka 3.)
- ostvarenu dobit tužitelja od raspoloživih oglasnih površina koje su bile u funkciji od listopada 2012. godine do rujna 2013. godine (prilog 16. podneska tužitelja od 17.2.2016. godine) po pojedinim mjesecima i ukupno;
- iznos očekivane dobiti tužitelja od postavljenih oglasnih površina prema ugovoru u periodu od listopada 2012. godine do rujna 2013. godine (prilog 16. podneska tužitelja od 17.2.2016. godine) po pojedinim mjesecima i ukupno;
- iznos štete – izmakle dobiti neosvijetljene vitrine – razlika između iznosa očekivane dobiti tužitelja od postavljenih oglasnih površina prema Ugovoru u periodu od listopada 2012. godine do rujna 2013. godine (po pojedinim mjesecima i ukupno) i iznosa ostvarene dobiti tužitelja od oglasnih površina koje su bile u funkciji u periodu od listopada 2012. godine do rujna 2013. godine po pojedinim mjesecima i ukupno.

U odnosu izmakle dobiti za vrijeme važenja Ugovora izračuna:

- broj oglasnih površina koje je tužitelj stvarno koristio u razdoblju od 20.09.2012. godine do 20.09.2013. godine (raspoložive oglasne površine)
- **broj ugovorenih oglasnih površina (broj planiranih oglasnih površina) u razdoblju od 21.09.2013. godine do listopada 2022. godine po godinama,** prema podacima iz Tabele priložene kao prilog 17 podneska tužitelja od 17.02.2016. godine;
- **iznos komercijalne cijene pojedine oglasne površine (po pojedinoj kategoriji) temeljem podataka sadržanih u Dopuni dokazne dokumentacije priložene ovom podnesku (točka 3.);**
- **iznos očekivanog prihoda tužitelja od planiranih oglasnih površina u razdoblju od 20.09.2012. godine do listopada 2022. godine po godinama i ukupno,** posebno uzevši u obzir činjenicu da sukladno Ugovoru tužitelj komercijalno raspolaže isključivo sa 75% oglasnih površina (Sukladno Ugovoru sa 25% oglasnih površina raspolaže tuženik);

- iznos očekivane dobiti tužitelja od planiranih oglasnih površina u razdoblju od 20.09.2012. godine do listopada 2022. godine po godinama i ukupno, uzevši u obzir operativne troškove, varijabilne troškove i naknade koje je tužitelj temeljem Ugovora dužan platiti tuženiku;
- iznos štete – izmakle dobiti za vrijeme važenja Ugovora – iznos očekivane dobiti tužitelja od planiranih oglasnih površina prema Ugovoru u razdoblju od 20.09.2012. godine do listopada 2022. godine po godinama i ukupno sve po cijenama za oglašavanje koje su u relevantnom razdoblju ostvarene na tržištu kod usporedivih pravnih osoba kao i da se troškovi tužitelja uzmu u obzir u stvarnom iznosu koji bi se ostvario prema redovnom tijeku stvari uz podmirenje svih troškova poslovanja.

Predujem za troškove vještačenja određen je i plaćen od strane društva Eko media d.o.o. u iznosu od 35.000,00 kuna.

35. Dana 27.12.2019. godine izrađen je i dostavljen sudu nalaz od strane stalnog sudskog vještaka za financije i knjigovodstvo Ljupka Omazić, dipl. oec. iz Zagreba.

Prije svega vidljivo je da je imenovani vještak prekoračio granice svojeg zadatka na način da se je upustio u razmatranje pravnih pitanja te je nakon takovog pravnog razmatranja odnosa između stranaka utvrđivao činjenice koje mu nisu stavljene u zadatak od strane suda.

Vještak je samoinicijativno zaključio da u konkretnom slučaju na pravni odnos stranaka treba primijeniti odredbu članka 21.05. Ugovora gdje je regulirano da ukoliko Ugovor bude raskinut krivnjom tužitelja ili tuženika u bilo kojem trenutku važenja Ugovora, ugovorna strana koja je skrivila raskid Ugovora obvezuje se obeštetiti drugu ugovornu stranu u visini od 40% od ukupnog iznosa godišnje naknade za korištenje oglasnih površina sukladno iznosu iz tada važećeg aneksa Ugovora. Isti iznos predstavlja maksimalni iznos štete koji može biti naplaćen po potpisanom Ugovoru, a obuhvaća iznos stvarne štete i izmakle dobiti.

Navedenu konstataciju vještak nekoliko puta ponavlja i potom utvrđuje 40% od ukupnog iznosa godišnje naknade za korištenje oglasnih površina i visinu izgubljene dobiti tužitelja u razdoblju od 17.03.2014. godine (raskid ugovora) do 20.09.2022. godine (važenje ugovora) s osnove nerealizacije Ugovora.

Na osnovu iznijetih podataka u nalazu vještak iznosi svoje mišljenje kako slijedi:

- „Ukupni iznos štete i izmakle dobiti u skladu s čl. 21.5. Ugovora, gdje je regulirano da ukoliko Ugovor bude raskinut krivnjom Tužitelja ili Tuženika u bilo kojem trenutku tijekom važenja ugovora, ugovorna strana koja se skrivila raskid ugovora obvezuje se obeštetiti drugu ugovornu stranu u visini 40% od ukupnog iznosa godišnje naknade za korištenje oglasnih površina, iznosi **72.968,00 eura**, plativo u kunama po srednjem tečaju HNB-a na dan plaćanja.

Visinu izgubljene dobiti i stvarne štete vještak je utvrdio sukladno članku 21.5. Ugovora o poslovnoj suradnji broj UG-50000230-291-12, zaključenog 20.09.2012. godine, a Naslovnom sudu prepušta da ocijeni da li je ugovor raskinut krivnjom Tužitelja ili Tuženika. (točka 4. Nalaza)

- *Visina izgubljene dobiti tužitelja u razdoblju od ožujka 2014. (raskid ugovora) do rujna 2022. godine (važenje ugovora), koju je tužitelj mogao ostvariti prema redovitom tijeku stvari ili prema posebnim okolnostima temeljem Ugovora o poslovnoj suradnji broj UG-50000230-291-12, zaključenog 20.09.2012. godine na rok od 10 godina, a čije je ostvarenje spriječeno*

raskidom ugovora 17.03.2014. godine, iznosi ukupno 394.131,67 kuna, i navedeni iznos predstavlja izmaklu dobit tužitelja za vrijeme kada nije mogao obavljati reklamne poslovne na ugovorenim oglasnim površinama po ugovoru o poslovnom suradnji (točka 5. Nalaza).

- *Vještak se u nalazu nije upuštao u utvrđenje da li tužitelj ima pravo na izguljenu dobit i tko je kriv za raskid ugovora to prepušta naslovnom sudu, nego je utvrdio ukupni iznos štete i izmakle dobiti u skladu s čl. 21.5. Ugovora, gdje je regulirano da ukoliko ugovor bude raskinut krivnjom tužitelja ili tuženika u bilo kojem trenutku tijekom važenja ugovora, ugovorna strana koja je skrivila raskid Ugovora obvezuje se obeštetiti drugu ugovornu stranu u visini 40% od ukupnog iznosa godišnje naknade za korištenje oglasnih površina i visina izgubljene dobiti tužitelja u razdoblju od 17. ožujka 2014. (raskid ugovora) do 20. rujna 2022. godine (važenje ugovora) s osnove ne realizacije Ugovora.“*

36. Usporedbom rješenja o provođenju vještačenja i nalaza i mišljenja vještaka vidljivo je da je vještak: a) prekoračio granice ovlaštenja sudskog vještaka financijske struke u generalnom smislu i utvrđivao je koji bi se po njemu članak ugovora trebao u konkretnom slučaju primijeniti, b) prekoračio je granice ovlaštenja danih u rješenju suda od 24.12.2018. godine kojim je određeno provođenje financijskog vještačenja na okolnost izmakle dobiti radi povrede čl. 4.1. Ugovora i točno je određeno što vještak treba izračunati, c) nije odgovorio na sva postavljena pitanja i nije koristio sve parametre određene od strane suda.

37. Podneskom bivšeg direktora društva Eko media d.o.o. od 19.02.2020. godine dan je prigovor na nalaz i mišljenje vještaka.

38. Vještak se na nalaz bivšeg zakonskog zastupnika očitovao na način da je ostao kod utvrđenja i iskazanog mišljenja od 29.12.2019.godine

Podnesak je predan nakon otvaranja stečajnog postupka nad društvom Eko media d.o.o. i od strane neovlaštene osobe (ranijeg direktora, kojem su sve ovlasti na zastupanje društva prestale danom otvaranja stečajnog postupka nad društvom Eko media d.o.o. odnosno dana 23.01.2020. godine). Naime, slijedom članka 159. stavak 1. Stečajnog zakona prestaje ovlast na zastupanje bivšeg direktora društva gospodina Damira Petrušića sa danom 23.01.2020. godine. Slijedom članka 101. stavak 2. Zakona o parničnom postupku prestala je i punomoć odvjetnika koji su zastupali stečajnog dužnika u predmetnom postupku sa danom 23.01.2020. godine.

39. Dana 10.03.2020. godine sud je rješenjem utvrdio da je nastupio prekid postupka sa danom 23.01.2020. godine kada je otvoren stečajni postupak nad tužiteljem kod Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu, St.868/2019.

40. Dana 13.03.2020. godine stečajni upravitelj podneskom obavijestava sud da preuzima postupak.

41. Dana 12.05.2020. godine donijeto je rješenje suda o nastavku postupka.

42. Dana 06.07.2020. godine donijeto je rješenje suda da se dostavlja podnesak tužitelja od 21.02.2020. godine (prigovor na nalaz potpisan od strane bivšeg direktora društva) stalnom sudskom vještaku na očitovanje. Sudski je vještak pozvan očitovati se u roku od 45 dana na podnesak tužitelja od 09.06.2020. godine (*vjerojatno se misli na podnesak od 21.02.2020. godine*) i izraditi dopunu nalaza i mišljenja. Na prigovor bivšeg zakonskog zastupnika očitovao se vještak Ljupko Omazić dana 20.10.2020.godine, kojega je tužitelj primio putem e-komunikacije 28.10.2020.godine.

43. Dana 03.08.2020. godine tuženik dostavlja sudu prijedlog za nastavak postupka u odnosu na protutužbeni zahtjev. U prijedlogu navodi da je dana 18.03.2020. godine podnio prijavu tražbine u stečajnom postupku tužitelja u iznosu od **3.044.417,86 kuna**, a koja tražbina obuhvaća i tražbinu koja je predmet predmetnog parničnog postupka.

Na ispitnom ročištu održanom dana 08.07.2020. godine stečajni je upravitelj osporio tražbinu tuženika u iznosu od 2.059.704,64 kuna iz razloga jer se radi o potraživanju za koje se vodi parnični postupak, te u iznosu od 825.119,00 kuna jer potraživanje nije evidentirano u poslovnim knjigama tužitelja. Tuženik je upućen na pokretanje parnice rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalna služba u Karlovcu St.868/2020. od 09.07.2020. godine, odnosno na nastavak parničnog postupka koji je u tijeku.

Dakle, podneskom od 03.08.2020. godine upućenim na predmet **P.215/2019** tuženik navodi da je podneskom od 13.03.2015. godine opreza radi istaknuo **prigovor radi prebijanja iznosa od 380.000,00 kuna, pa sad** traži da sud utvrdi osnovanim njegovo potraživanje u iznosu od **558.454,64 kuna** kao tražbine II. višeg isplatnog reda u stečajnom postupku tužitelja. Tuženik u smislu članka 270. Stečajnog zakona ne navodi za koji dio prijavljene tražbine sukladno njegovoj prijavi zaprimljenoj 18.03.2020. godine isti traži da se utvrdi postojanje tražbine u stečajnom postupku St.868/2020.

Naime, prijava tuženika sastojala se od sljedećih tražbina:

- **159.594,22 kuna** (156.401,00 kuna glavnice i 3.193,32 kuna kamate) sukladno rješenju Trgovačkog suda u Zagrebu o sklopljenoj predstečajnoj nagodbi poslovni broj. Stpn.244/2015 od dana 03.03.2016. godine. Navedeni iznos nije osporen od strane stečajnog upravitelja.
- **2.059.704,64 kuna** (380.000,00 kuna glavnice plus 178.454,64 kuna kamata na glavicu plus 1.501.250,00 kuna parničnih troškova u parnici P.3135/14).
- **825.119,00 kuna** (na ime demontaže i uklanjanja oglasnih površina sa zemljišta vjerovnika).

Sagledavanjem podneska tuženika od 13.03.2015. godine vidljivo je da je prigovor radi prijeboja istaknut s tvrdnjom da se radi o prigovoru radi prijeboja stečenog bez osnove, budući da je tužitelj koristio tuđu stvar u svoju korist bez naplaćivanja bilo kakve naknade. Stoga tuženik traži isplatu sukladno mjesečnoj naknadi koja bi tuženiku pripala da je ugovor ostao na snazi za razdoblje od isteka roka za demontažu i uklanjanje oglasnih površina nakon raskida ugovora (raskid ugovora + 90 dana) **pa do dana sastava predmetnog podneska**. Visina je određena s obzirom na visinu naknade za zakup, a uzimajući u obzir prosječnu mjesečnu naknadu u prethodnom razdoblju trajanja ugovora od listopada 2012. godine do prosinca 2013. godine, a koja je prosječno iznosila 38.000,00 kuna. **Stoga tuženik ističe prigovor radi prebijanja iznosa od 380.000,00 kuna sa kamatom od 24.03.2015. godine**. Tuženik nije specificirao mjesece na koje se prigovor odnosi no radilo bi se o slijedećim mjesecima:

- raskid je izjavljen 17.03.2014. godine
- 90 dana je rok za uklanjanje i demontažu koji ističe 15.06.2014. godine
- Potraživanje tuženika odnosi se na razdoblje od sredine 06. mjeseca 2014. godine do sredine 04. mjeseca 2015. godine.

Nakon toga tuženik ne traži daljnju naknadu na ime korištenja tuđe stvari u svoju korist.

Nije vidljivo na što se odnosi sada zahtjev tuženika u podnesku od 03.08.2020. godine na utvrđenje tražbine u iznosu od **558.454,64 kuna** kao tražbine II. višeg isplatnog reda u stečajnom postupku tužitelja.

Tuženik još traži da sud naloži tužitelju da ukloni i demontira oglasne površine detaljno navedene i opisane u podnesku odnosno postavljenom petitu, a što je traženo i u ranijem protutužbenom zahtjevu.

44. **Sukladno članku 165. Stečajnog zakona:**

(1) Parnice o imovini koja **ulazi u stečajnu masu**, uključujući i arbitražne postupke koji su u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka bili u tijeku, stečajni upravitelj preuzet će u ime i za račun stečajnoga dužnika.

Parnice u svezi s tražbinama koje se prijavljuju u stečajni postupak ne mogu se nastaviti prije nego što su ispitane na ispitnom ročištu.

(2) Parnice koje su u vrijeme otvaranja stečajnoga postupka bile u tijeku protiv stečajnoga dužnika preuzet će u njegovo ime stečajni upravitelj ako se tiču:

1. izlučenja nekoga predmeta iz stečajne mase
2. odvojenoga namirenja

3. obveza stečajne mase.

(3) Protivna stranka, koja je uspjela u parnici iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, **troškove parničnoga postupka nastale do prekida postupka**, kao i troškove nastale nakon prekida postupka ako stečajni upravitelj odmah nakon nastavljanja prekinute parnice prizna tužbeni zahtjev ili se odrekne tužbenoga zahtjeva, **može ostvarivati samo kao stečajni vjerovnik**.

U protivnom troškovi parničnoga postupka nastali nakon prekida **namirit će se kao dugovi stečajne mase**.

45. Šteta koja se u ovom postupku zahtijeva bazira se na izmakloj dobiti koju bi tužitelj oprihodovao da su se poslovi obavljali prema ugovorenim uvjetima i sukladno „redovnom tijeku stvari“ (dobitak koji se mogao osnovano očekivati prema redovnom tijeku stvari) kako je to propisano člankom 1089. Zakona o obveznim odnosima.

46. **U parničnom bi predmetu trebalo provesti slijedeće radnje u svrhu utvrđenja pravno-relevantnih činjenica mjerodavnih za dokazivanje tužbenog zahtjeva:**

Vještačenjem bi trebalo utvrditi koliko bi iznosilo potraživanje tuženika fakturirano tužitelju u razdoblju od listopada 2012. godine do rujna 2013. godine da je tuženik uzeo u obzir neosvijetljene površine - na dan 31.03.2013. godine neosvijetljeno je 116 samostojećih svjetlećih vitrina. (Kako je postupak započet tužbom od 19.12.2014. godine na ovaj se postupak primjenjuju odredbe Zakona o parničnom postupku na postupak koji je bio na snazi od 24.07.2014. godine Narodne novine br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014.

Sukladno članku 299. stranke mogu tijekom glavne rasprave iznositi nove činjenice i predlagati nove dokaze samo ako ih bez svoje krivnje nisu mogle iznijeti, odnosno predložiti prije zaključenja prethodnog postupka.)

- Iznijeti prigovor na provedeno vještačenje od strane vještaka Ljupka Omazić, dipl.oec. od 27.12.2019., osobito iz razloga jer se je vještak upustio u pravna razmatranja i prekoračio je zadatak postavljen od strane suda odnosno nije odgovorio na postavljeni zadatak.
- Vještačenje valja osporiti i zbog samih izračuna kod kojih parametri nisu obrazloženi niti je obrazloženo uslijed čega vještak odstupa od parametara tržišta, a koje mu zadaje sud kao mjerodavne.

- **Sagledati primjenu članka 21.5. Ugovora na koji se poziva vještak o ograničenju visine naknade štete.**

Prema članku 21.5. ugovoreno je: *«Ukoliko ugovor bude raskinut krivnjom EKO MEDIA-e ili INA-e u bilo kojem trenutku tijekom važenja ovog Ugovora, ugovorna strana koja je skrivila raskid ovog Ugovora obvezuje se obešteti drugu ugovornu stranu u visini od 40% od ukupnog iznosa godišnje naknade za korištenje oglasnih površina sukladno iznosu iz tada važećeg aneksa ovog Ugovora. Isti iznos predstavlja maksimalan iznos štete koji može biti naplaćen po ovom Ugovoru, a obuhvaća iznos stvarne štete kao i izmaklu dobit.»*

U navedenom smislu bilo bi potrebno sagledati domet odredaba članaka 350., 352. i 355. Zakona o obveznim odnosima.

Važno je dodatno utvrditi tko je sastavio ugovor te da li je ugovorena odredba ništetna, kao i pravnu mogućnost odnosno nemogućnost primjene odredbe ugovora koji je raskinut.

Dakle INA se poziva na članak 21.5. Ugovora koji je raskinula. Ako je ugovor raskinut, navedena odredba više nikog ne obvezuje.

Ako je Ugovor na snazi, koje utvrđenje je i predmetom tužbenog zahtjeva, budući da je onemogućen daljnji posao tužitelja tada INA odgovara za naknadu štete zbog izmakle dobiti nastale uslijed nemogućnosti korištenja dodatnih reklamnih panoa. U tom smislu opet nema primjene odredbe članka 21.5. Ugovora, jer niti nema raskida ugovora.

- Stečajni upravitelj vezano uz ugovore koji su na snazi ima pravo izbora sukladno članku 181. Stečajnog zakona prema kojem članku treba obavijestiti drugu stranu o svojem izboru.

Premda INA d.d. drži da je Ugovor raskinut i da se ne može održati na snazi, pa stoga niti realizirati pravo stečajnog upravitelja na izbor sukladno članku 181. Stečajnog zakona.

Odredba članka 174. Stečajnog zakona mjerodavna je za prijeboj tražbine stečajnog vjerovnika i stečajnog dužnika.

S druge strane prema članku 176. Stečajnog zakona prijeboj nije dopušten ako je obveza stečajnog vjerovnika prema stečajnoj masi nastala tek nakon otvaranja stečajnog postupka.

PREDVIDIVI TROŠKOVI :

-koje bi trebali predumjeti stečajni vjerovnici u slučaju neuspjeha u sporu P-1163/2015 :

- 47. **Postupak P.1163/2015. nastao je izdavanjem protutužbe tuženika.**

Vps nije utvrđen, tuženik ga ne označava u podnesku od 13.03.2015.godine niti u podnesku od 03.08.2020. godine gdje označava da podnosi prijedlog za nastavak postupka koji se vodi radi isplate.

Tuženik podnesak za nastavak postupka daje na predmet P.215/2019, a ne na predmet P.1163/2015.

Premda tuženik u podnesku od 03.08.2020. godine navodi da se postupak vodi radi isplate, vidljivo je da se tužbeni zahtjev prema tom podnesku odnosi na utvrđenje (postojanja tražbine u iznosu od 558.454,64 kuna) i nalog za demontažu i uklanjanje oglasnih površina.

U navedenom bi postupku P.1163/2015 trebalo predložiti prekid postupka do pravomoćnog dovršetka predmeta P.3135/14, sada P.1100/2020.

Predvidivi troškovi postupka (ovise o naznaci vrijednosti predmeta spora, moguće 558.454,64 kuna, te jedna radnja sukladno Tbr. 7. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika iznosi 5.590,00 kuna + plus Pdv 25%).

- podnesak radi očitovanja na prijedlog za nastavak postupka
- zastupanje na ročištu (dva ročišta),
- eventualno žalbeni postupak.

Ukupno oko 23.757,50 kuna + plus Pdv 5.939,37 kuna, sveukupno 29.696,87 kuna.

PREDVIDIVI TROŠKOVI :

-koje bi trebali predujmiti stečajni vjerovnici u slučaju neuspjeha u sporu broj P-1100/2020 :

48. Stečajni upravitelj ovim dostavlja za Skupštinu vjerovnika predvidive troškove ovog postupka broj P-1100/2020 (vrijednost predmeta spora naznačena u tužbi: 106.073.887,88 kuna, radi uplate predujma od strane stečajnih vjerovnika :

Jedna radnja sukladno Tbr. 7. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika iznosi 100.000,00 kuna plus Pdv 25.000,00 kuna).

Predvidive radnje u ovom postupku su :

- podnesak radi očitovanja na nalaz i mišljenje vještaka
- zastupanje na ročištu radi saslušanje vještaka
- novo vještačenje – troškovi vještačenja,
- podnesak radi očitovanja na nalaz i mišljenje novog vještaka
- zastupanje na ročištu radi saslušanje vještaka
- eventualno dodatni podnesak
- žalba c/a odgovor na žalbu

Ukupno oko 600.000,00 kuna plus Pdv 150.000,00 kuna, = 750.000,00 kn + plus novo vještačenje oko 35.000,00 kuna, sveukupno 785.000,00.

UKUPNO TROŠKOVI : za P-1163/2015 = 29.696,87 kn.

UKUPNO TROŠKOVI : za P-1100/2020 =785.000,00 kn.

SVEUKUPNO TROŠKOVI za predujam :.....=814.696,87 kuna.

NAPOMENA:

Za ovu analizu predmeta broj P-1100/2020 trošak odvjetnika iznosi 20.000,00 kuna, jer se radi o prvoj i najbitnijoj radnji u kojoj je sagledan cijeli predmet, a ostalo, tj. vođenje predmeta nadalje (ukoliko skupština isto odobri) može se ugovoriti prema uspjehu, ali svakako uz pokriće nastalih troškova (putnih i svih popratnih). Ovdje odvjetnica predlože minimalnu naknadu od 5.000 kuna po radnji zbog izuzetne složenosti predmeta, a sve ostalo na uspjeh ukoliko se skupština stečajnih vjerovnika s tim slaže.

Ujedno se obavještavaju stečajni vjerovnici da je dana 02.11.2020.godine tužitelj EKO MEDIA d.o.o. u stečaju predložila Trgovačkom sudu Zagreb produljenje roka za očitovanje na vještačke nalaze tvrtke OMAZIĆ d.o.o. od 27.12.2019. godine i 20.10.2020.godine od 60 dana s obzirom da će se u ovom predmetu angažirati odvjetnik.

Dana,04.11.2020.godine tužitelj EKO MEDIA d.o.o. u stečaju je primio rješenje Trgovački sud u Zagrebu je u predmetu broj P-1100/2020 kojim se produljuje rok tužitelju za očitovanje na nalaz i mišljenje vještaka za daljnjih 60 dana koji počinje od 04.11.2020.godine.

U Zagrebu,06.11.2020. godine

ZA EKO MEDIA d.o.o. u stečaju
Stečajni upravitelj :

(Berislav Maksimović)